

Till korinthisarna: Första brevet

Hälsning

¹ *Från* Paulus, kallad *till*KRISTIJESU apostel genom GUDS vilja, och brodern Sosthenes.

² Till GUDS församling som är i Korinth, helgade i KRISTUSJESUS, kallade *att vara* heliga, med alla dem som åkallar vår HERREJESUKRISTI namn på varje plats, deras och vår:

³ Nåd åt er och frid från GUD vår Far och HERRENJESUSKRISTUS.

Tacksägelse för korinthisarna

⁴ Jag tackar alltid min GUD för er, för GUDS nåd som har getts er i KRISTUSJESUS:

⁵ att ni med allt har berikats i honom, med allt av ord och all kunskap,

⁶ liksom KRISTI vittnesbörd har blivit befast bland er

⁷ så att ni inte saknar någon nådegåva medan ni väntar på uppenbarelsen av vår HERREJESUSKRISTUS,

⁸ som också ska befästa er fram till slutet *som* oförvitliga på vår HERREJESUKRISTI dag.

⁹ Trofast *är*GUD, genom vilken ni har kallats till gemenskap med hans Son JESUSKRISTUS, vår HERRE.

Schismer i församlingen

¹⁰ Men jag uppmanar er, syskon, genom vår HERREJESUKRISTI namn att ni alla ska säga

hetsamma och det inte ska finnas schismer bland er, utan *att* ni är förfärdigade i samma sinne och i samma mening.

¹¹ För det har tydliggjorts för mig om er, mina syskon, av dem från Chloe att det finns osämjor bland er.

¹² Och jag menar detta att var och en av er säger: "Jag hör till Paulus", och: "Jag till Apollos", och: "Jag till Kefas", och: "Jag till KRISTUS".

¹³ Har KRISTUS blivit delad? Inte blev Paulus korsfäst för er? Eller *var det* in i Paulus namn ni blev döpta?

¹⁴ Jag tackar [GUD] för att jag inte har döpt någon av er utom Crispus och Gaius,

¹⁵ så att ingen säger att *det var* in i mitt namn ni blev döpta.

¹⁶ Men jag döpte också Stefanus hus. I övrigt vet jag inte om *det är* någon annan jag har döpt.

¹⁷ För KRISTUS har inte sänt mig att döpa, utan evangelisera – inte med vishet i ord, så att inte KRISTI kors blir tomt.

Kristus är Guds vishet

¹⁸ För ordet om korset är för dem som går förlorade en dårskap, men för oss som blir frälsta är det GUDS kraft.

¹⁹ För det är skrivet:

Jag ska förgöra de visas vishet, och de förståndigas förstånd ska jag annullera.

²⁰ Var är den vise? Var är den skriftlärde? Var är denna eons debattör? Har inte GUD dårat världens vishet?

²¹ För då nu världen i GUDS vishet inte lärde känna GUD genom visheten, behagade GUD att

genom förkunnelsens dårskap frälsa dem som tror.

²² Då nu både judar begär tecken och greker söker vishet,

²³ förkunnar vi dock KRISTUS korsfäst – för judar en skandal och för folkslag en dårskap,

²⁴ men för de kallade, både judar och greker, KRISTUSSOMGUDS kraft och GUDS vishet.

²⁵ För GUDS dårskap är visare än människorna, och GUDS svaghet starkare än människorna.

²⁶ För se på er kallelse, syskon: att inte många var visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många förnåma.

²⁷ Nej, det som är dåraktigt i världen utvalde GUD för att skämma de visa. Och det som är svagt i världen utvalde GUD för att skämma det starka.

²⁸ Och det som är simpelt i världen och det som är föraktat utvalde GUD, det som inte finns, för att upphäva det som finns,

²⁹ så att inget kött ska vara stolt inför Gud.

³⁰ Men av honom är ni i KRISTUSJESUS, som har blivit vishet för oss från GUD, och rättfärdighet och helgelse och återlösning,

³¹ för att så som det är skrivet: *Den som är stolt ska vara stolt i HERREN.*

2

Guds vishets mysterium

¹ Och när jag kom till er, syskon, kom jag inte med överhet i ord eller vishet när jag predikade för er GUDS mysterium.

² För jag bestämde mig för att inte veta något bland er utom JESUSKRISTUS och honom korsfäst.

³ Och *det* var med svaghet och med fruktan och med mycket darran jag kom till er.

⁴ Och mitt ord och min förkunnelse *kom* inte med övertygande [ord] av vishet, utan med bevisning av Ande och kraft,

⁵ för att er tro inte ska vara på människors vishet utan på GUDS kraft.

⁶ Men vishet talar vi bland de fullvuxna, dock en vishet *som* inte *är* av denna eon eller av denna eons furstar som upphävs.

⁷ Nej, vi talar GUDS vishet i ett mysterium, den förborgade som GUD har förutbestämt före eonerna till vår härlighet,

⁸ som ingen av denna eons furstar har känt. För om de hade känt, hade de inte korsfäst härlighetens HERRE.

⁹ Men så som det är skrivet:
*Vad öga inte sett och öra inte hört
och på människohjärta inte kommit upp,
vad GUD har berett åt dem som älskar honom.*

¹⁰ Och för oss har GUD uppenbarat *det* genom Anden. För Anden utforskar allt, även djupen hos GUD.

¹¹ För vem av människor vet vad *som hör till människan*, utom människans ande i honom? Så även *det som hör till GUD*: ingen har lärt känna *det* utom GUDS Ande.

¹² Men vi har inte fått världens ande utan Anden från GUD, för att vi ska veta vad *som* av GUD är oss skänkt.

¹³ Detta talar vi också, inte med ord lärda av mänsklig vishet utan med *ord* lärda av Ande, när vi för andliga uttyder andliga *ting*.

¹⁴ Men en själisk människa välkomnar inte *det som hör till GUDS Ande*. För det är dårskap för

honom, och han kan inte förstå *det* eftersom det bedöms andligt.

¹⁵ Men den andlige bedömer allt. Själv bedöms han dock av ingen.

¹⁶ För vem har lärt känna HERRENS sinne och ska lägga ihop det för honom? Men vi har KRISTI sinne.

3

Guds medarbetare

¹ Och jag, syskon, kunde inte tala till er som till andliga utan som till *människor* av kött, som till småbarn i KRISTUS.

² Mjök gav jag er att dricka, inte mat. För ännu kunde ni inte *ta in*. Men inte heller ens nu kan ni *det*,

³ för ni är fortfarande köttliga. För där *det* bland er finns rivalitet och osämja, är ni inte köttliga och vandrar på människans vis?

⁴ För när en säger: "Jag hör till Paulus", och en annan: "Jag till Apollos", är ni inte *bara* människor?

⁵ Vad är då Apollos? Och vad är Paulus? Tjänare genom vilka ni kom till tro. Och åt var och en såsom HERREN har gett:

⁶ jag planterade, Apollos vattnade. Men GUD fick *det* att växa.

⁷ Alltså är varken den som planterar eller den som vattnar något, utan den som får *det* att växa: GUD.

⁸ Men den som planterar och den som vattnar är ett. Och var och en ska få *sin* egen lön efter *sin* egen möda.

⁹ För vi är GUDS medarbetare. Ni är GUDS odling, GUDS byggnad.

¹⁰ Efter den GUDS nåd som getts mig har jag som en vis byggmästare lagt en grund, och en annan bygger på. Men var och en ska se upp hur han bygger på.

¹¹ För en annan grund kan ingen lägga än den som ligger, som är JESUSKRISTUS.

¹² Men om någon bygger på *den* grunden *med* guld, silver, ädla stenar – trä, gräs, halm,

¹³ ska vars och ens verk bli uppenbart. För *den* dagen ska tydliggöra *det*, för den uppenbaras i eld. Och vars och ens verk, hurdant det är, [det] ska elden avgöra.

¹⁴ Om någons verk består som han har påbyggt, ska han få lön.

¹⁵ Om någons verk bränns upp, ska han gå miste. Men själv ska han bli frälst, dock så som genom eld.

¹⁶ Vet ni inte att ni är GUDS tempelbyggnad och GUDS Ande bor i er?

¹⁷ Om någon fördärvar GUDS tempelbyggnad ska GUD fördärva denne. För GUDS tempelbyggnad är helig. Dessa är ni.

¹⁸ Ingen ska grundlura sig själv. Om någon tycker *sig* vara vis bland er i denna eon, ska han bli en dåre för att bli vis.

¹⁹ För denna världs vishet är dårskap inför GUD. För det är skrivet: *Han greppar de visa i deras slughet,*

²⁰ och åter: *HERREN känner de visas funderingar, att de är fåfängliga.*

²¹ Därför ska ingen stoltsera över människor. För allt är ert,

²² om så Paulus eller Apollos eller Kefas, eller värld eller liv och död, eller innevarande eller kommande. Allt *tillhör* er,

²³ och ni KRISTUS, och KRISTUSGUD.

4

Aposteln som förebild

¹ Så ska en människa räkna oss: som KRISTI undertjänare och förvaltare av GUDS mysterier.

² Här söks för övrigt bland förvaltarna att någon befinns trogen.

³ Men för mig är det till *det* minsta att jag blir bedömd av er, eller av en mänsklig dag. Nej, inte ens mig själv bedömer jag.

⁴ För inget vet jag med mig. Men med detta är jag inte rättfärdigförklarad, utan den som bedömer mig är HERREN.

⁵ Därför ska ni inte *i* förtid döma något förrän HERREN kommer. Han ska också lysa upp det *som är* dolt i mörkret och låta hjärtans planer framträda. Och då ska lovordet komma till var och en från GUD.

⁶ Men detta, syskon, har jag omformat på mig själv och Apollos för er skull, för att ni genom oss ska lära er detta *med* "inte utöver det *som är* skrivet" så att ni inte blir uppblåsta, en över den ene mot den andre.

⁷ För vem skiljer ut dig? Och vad har du som du inte har fått? Men om du också har fått det, varför stoltserar du som *om* du inte hade fått?

⁸ Redan är ni belåtna, redan är ni rika. Utan oss har ni *börjat* regera. Och o att ni faktiskt hade regerat, så att också vi med er fick regera!

⁹ För jag tänker mig *att* GUD har utpekat oss apostlar *som de* sista, som dödsdömda. Att vi har blivit ett skådespel för världen, både för änglar och för människor.

¹⁰ Vi *är* dårar för KRISTUS, men ni *är* kloka i KRISTUS. Vi *är* svaga men ni *är* starka. Ni *är* härliga men vi *är* ohedrade.

¹¹ Ända till den nuvarande stunden både hungrar vi och törstar, och vi är oklädda och påpucklade och hemlösa

¹² och sliter och arbetar med *våra* egna händer. Hånade välsignar vi. Förföljda står vi ut.

¹³ Vanryktade uppmuntrar vi. Som världens avskräde har vi blivit, allas avskrap fram till nu.

¹⁴ Inte *för att* genera er skriver jag detta, utan som *för att* förmana mina älskade barn.

¹⁵ För *även* om ni skulle ha myriader uppfostrare i KRISTUS, dock inte många fäder. För i KRISTUSJESUS har jag genom evangeliet avlat er.

¹⁶ Jag uppmanar er därför: bli imitatorer av mig.

¹⁷ Därför har jag skickat er Timotheos som är mitt älskade och trogna barn i HERREN, som ska påminna er om mina vägar i KRISTUS [JESUS], så som jag överallt i varje församling lär ut.

¹⁸ Men som *att* jag inte kommer till er har några blivit uppblåsta.

¹⁹ Men jag ska komma fort till er, om HERREN vill, och lära känna inte ordet hos de uppblåsta utan kraften.

²⁰ För *det* är inte i ord GUDS rike *består*, utan i kraft.

²¹ Vad vill ni? Är *det* med spö jag ska komma till er, eller med kärlek och ande av mildhet?

5

Otukt i församlingen

¹ Faktiskt hörs *det* bland er *om* otukt, och sådan otukt som inte ens *finns* bland folkslagen: att någon har faderns hustru.

² Och ni är uppblåsta och har inte snarare sört, så att den tas bort ur er mitt som har begått denna gärning.

³ För jag som är iväg till kroppen men där i anden har redan, som *att* jag var där, dömt den som så har utfört detta,

⁴ i [vår] HERREJESUKRISTI namn, *med* er och min ande samlade med vår HERREJESU makt:

⁵ att överlämna en sådan åt Satan till köttets undergång, för att anden ska bli frälst på HERRENS dag.

⁶ *Den* är inte bra, er stolthet. Vet ni inte att en liten surdeg syrar hela degen?

⁷ Rensa ut den gamla surdegen så att ni är en ny deg, liksom ni är osyrade. För även vårt påskalamm har blivit slaktoffrat: KRISTUS.

⁸ Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg eller med surdeg av ondska och elakhet, utan med osyrat *bröd* av ärlighet och sanning.

⁹ Jag skrev till er i brevet att inte beblanda er med otuktiga –

¹⁰ inte alls denna världs otuktiga eller giriga och roffare eller avgudadyrkare. Annars borde ni då ha gått ut ur världen.

¹¹ Men nu har jag skrivit till er att inte beblanda er om någon som benämner sig broder är otuktig eller girig eller avgudadyrkare eller hånare eller drinkare eller roffare, *och* med en sådan inte ens äta.

¹² För vad *rör det* mig att döma dem *som är utanför*? *Är det* inte dem därinne ni dömer?

¹³ Men dem *som är utanför* ska GUD döma. *Lyft ut den onde från er själva.*

6

Rättssaker mellan kristna

¹ Vågar någon av er som har ett ärende mot den andre gå till rätta inför de orättfärdiga, och inte inför de heliga?

² Eller vet ni inte att de heliga ska döma världen? Och om *det är* genom er världen döms, är ni ovärdiga *de* ringaste rättssaker?

³ Vet ni inte att änglar ska vi döma? Då inte vardagslivets *ting*?

⁴ När *det* nu är vardagslivets rättssaker ni har: dem som föraktas hos församlingen, dessa sätter ni *till domare*.

⁵ Till genans för er säger jag *det*. Så det finns inte bland er någon vis som ska kunna göra åtskillnad mellan sin broder?

⁶ Nej, broder går till rätta med broder, och detta inför otroende.

⁷ Redan är det [nu] faktiskt ett nederlag för er att ni har domar med varann. Varför inte hellre lida orätt? Varför inte hellre bli berövad?

⁸ Nej, ni gör orätt och berövar, och detta *mot* syskon!

⁹ Eller vet ni inte att orättfärdiga inte ska *få* ärva GUDS rike? Förvillade er inte. Varken otuktiga eller avgudadyrkare eller äktenskapsbrytare eller mjuka eller manliggare

¹⁰ eller tjuvar eller giriga, inga drinkare, inga hånare, inga roffare ska *få* ärva GUDS rike.

¹¹ Och detta var några av er. Men ni har badat av er, men ni har helgats, men ni har förklarats rättfärdiga i HERREN JESU KRISTI namn och i vår GUDS Ande.

Andens tempel

¹² Allt är för mig tillåtet – men inte allt gagnar. Allt är för mig tillåtet – men jag ska inte hamna under auktoritet av något.

¹³ Matämnena för buken och buken för matämnena – men GUD ska upphäva både denna och dessa. Men kroppen *är* inte för otukt utan för HERREN, och HERREN för kroppen.

¹⁴ Och GUD har både uppväckt HERREN och ska uppväcka oss genom sin makt.

¹⁵ Vet ni inte att era kroppar är KRISTI lemmar? Ska jag då ta KRISTI lemmar och göra *till* en skökas lemmar? Får inte ske!

¹⁶ [Eller] vet ni inte att den som ansluter sig till skökan är en *enda* kropp? För *de två*, säger han, *ska bli till ett kött*.

¹⁷ Men den som ansluter sig till HERREN är en *enda* ande.

¹⁸ Fly otukten! Varje försyndelse som en människa gör är utom kroppen, men den som begår otukt syndar mot den egna kroppen.

¹⁹ Eller vet ni inte att er kropp är en tempelbyggnad för den heliga Anden i er, som ni har från GUD? Och ni är inte era egna,

²⁰ för ni har blivit köpta för ett värde. Ära nu GUD med er kropp.

7

Äktenskapligt samliv

¹ Men om det ni skrev: *Det är bra* för en man att inte röra en kvinna.

² Men på grund av otuktigheterna ska var och en ha sin egen hustru, och varje *kvinna* ska ha den egna mannen.

³ Till hustrun ska mannen infria skyldigheten, och likaså även hustrun till mannen.

⁴ Hustrun har inte auktoritet över *sin* egen kropp, utan *det har* mannen. Och likaså har även mannen inte auktoritet över *sin* egen kropp, utan *det har* hustrun.

⁵ Beröva inte varandra. Utom möjligen utifrån samstämmighet för en tid, för att vara lediga för bönen och *sedan* åter vara tillsammans, så att inte Satan frestar er på grund av er obehärskning.

⁶ Men detta säger jag som en eftergift, inte som en order.

⁷ Jag vill dock att alla människor *ska* vara såsom också jag. Men var och en har en egen nådegåva från GUD: den ene så, den andre så.

⁸ Men jag säger till de ogifta och till änkorna:
det är bra för dem om de förblir såsom också jag.

⁹ Men om de inte behärskar sig ska de gifta sig.
För det är bättre att gifta sig än att glöda.

Om skilsmässa

¹⁰ Men de gifta instruerar jag, inte jag utan
HERREN: en kvinna *ska* inte skilja sig från *sin*
man –

¹¹ men om hon också skiljer sig, ska hon förbli
ogift eller försonas med mannen – och en man
ska inte lämna *sin* hustru.

¹² Men till de övriga säger jag, inte HERREN: om
en broder har en hustru *som är* otroende, och
hon samtycker till att bo med honom, ska han
inte lämna henne.

¹³ Och en kvinna, om hon har en man *som är*
otroende och denne samtycker till att bo med
henne, ska hon inte lämna mannen.

¹⁴ För den otroende mannen har helgats i
hustrun, och den otroende hustrun har helgats i
brodern. Annars är då era barn orena, men nu
är de heliga.

¹⁵ Men om den otroende skiljer sig, må han
skilja sig. Brodern eller systemen är inte förslavad i
sådana *fall*. Och i frid har GUD kallat er.

¹⁶ För vad vet du, hustru, om du kommer att
frälsa mannen? Eller vad vet du, man, om du
kommer att frälsa hustrun?

Bli kvar i kallelsen

¹⁷ Utan åt var och en såsom HERREN har
tilldelat, var och en såsom GUD har kallat, så ska
han vandra. Och så förordnar jag i alla
församlingarna.

¹⁸ Blev någon kallad *som* omskuren? Han ska inte dra över *förhuden*. Har någon blivit kallad med förhud? Han ska inte omskära sig.

¹⁹ Omskärelsen är ingenting och förhuden är ingenting, men *det är* hållande av GUDS bud.

²⁰ Var och en ska i kallelsen i vilken han blev kallad, i denna ska han bli kvar.

²¹ Blev du kallad *som* fasttjänare? Det ska inte bry dig. Men om du även kan bli fri, använd hellre *möjligheten*.

²² För den som i HERREN har blivit kallad *som* fasttjänare är HERRENS frigivne. Likaså, den frie som har blivit kallad är KRISTI fasttjänare.

²³ För ett värde har ni blivit köpta. Bli inte fasttjänare under människor.

²⁴ Var och en ska i det han blev kallad, syskon, i detta ska han förbli inför GUD.

Gift eller ogift

²⁵ Men om jungfrurna har jag ingen order från HERREN. Men *min* mening ger jag, som en som fått barmhärtighet av HERREN att vara betrodd.

²⁶ Jag antar nu att det är bra, på grund av det innevarande nödtvånget, att *det är* bra för en människa att vara så.

²⁷ Är du bunden vid hustru? Sök inte lösning. Är du löst från hustru? Sök inte hustru.

²⁸ Men även om du gifter dig har du inte syndat. Och om jungfrun gifter sig har hon inte syndat. Men nöd i köttet kommer sådana att ha, och jag skonar er *gärna*.

²⁹ Men detta säger jag, syskon: Tiden är sammandragen. Framöver att även de som har hustrur ska vara som *att* de inte har,

³⁰ och de som gråter som *att* de inte gråter, och de som gläder sig som *att* de inte gläder sig, och de som köper som *att* de inte behåller,

³¹ och de som använder världen som *att* de inte begagnar. För den yttre formen av denna värld drar förbi,

³² och jag vill att ni ska vara obekymrade.

Den ogifte bekymrar sig om HERREN*sting*, hur han ska behaga HERREN.

³³ Men den som har gift sig bekymrar sig om världens *ting*, hur han ska behaga hustrun,

³⁴ och han är delad. Och den ogifta kvinnan och jungfrun bekymrar sig om HERREN*sting*, att vara helig till både kroppen och anden. Men hon som har gift sig bekymrar sig om världens *ting*, hur hon ska behaga mannen.

³⁵ Och detta säger jag för ert eget gagn. Inte för att lägga på er en rännsnara, utan för det *som är* anständigt och vällassisterande för HERREN utan distraktion.

³⁶ Men om någon antar *sig* agera oanständigt mot sin jungfru, om hon är över *sin* topp och så bör ske, ska han göra det han vill. Han syndar inte. De må gifta sig.

³⁷ Men den som står i sitt hjärta grundfast och inte har nödtvång, utan har frihet kring *sin* egen vilja och har bestämt detta i *sitt* eget hjärta, att bevara sin egen jungfru, kommer att göra *något* bra.

³⁸ Alltså: både *att* den som gifter bort sin egen jungfru gör *något* bra, och *att* den som inte gifter bort kommer att göra *något* bättre.

³⁹ En hustru är bunden så lång tid hennes man lever. Men om mannen insomnar är hon fri att gifta sig med vem hon vill, bara i HERREN.

⁴⁰ Men saligare är hon om hon så förblir, enligt min mening. Och jag tänker mig att även jag har GUDS Ande.

8

Avgudaoffrad mat

¹ Men om det avgudaoffrade vet vi att vi alla har kunskap. Kunskapen blåser upp, men kärleken bygger upp.

² Om någon tänker sig ha förstått något, har han ännu inte förstått så som han bör förstå.

³ Men om någon älskar GUD har denne blivit känd av honom.

⁴ Om ätandet av det avgudaoffrade vet vi alltså att ingen avgud *finns* i världen, och att ingen GUD*finns* utom en.

⁵ För även om det finns så kallade gudar, om så i himmel eller på jord – såsom det finns många gudar och många herrar –

⁶ *finns* det dock för oss en *enda*GUD, Fadern från vilken allting *är* och vi för honom, och en *enda*HERRE, JESUSKRISTUS genom vilken allting *är* och vi genom honom.

⁷ Men inte i alla *finns* *den* kunskapen. Och några äter av sedvänjan med avguden fram till

nu *maten* som avgudaoffrad, och deras samvete som är svagt blir besudlat.

⁸ Men mat kommer inte att ställa fram oss inför GUD. Och om vi inte äter kommer vi inte till korta, och om vi äter har vi inget *som är* mer.

⁹ Men se till så att inte denna er rättighet blir till anstöt för de svaga.

¹⁰ För om någon ser dig som har kunskap ligga till bords i ett avgudatempel, blir inte samvetet hos honom som är svag uppbyggt till att äta det avgudaoffrade?

¹¹ Den svage går då förlorad genom din kunskap, brodern för vilken KRISTUS har dött.

¹² När ni så syndar mot syskonen och slår deras svaga samvete *är det* mot KRISTUS ni syndar.

¹³ Därför: om mat skandaliserar min broder ska jag aldrig äta kött till eonen, för att inte skandalisera min broder.

9

Apostelns rättigheter

¹ Är jag inte fri? Är jag inte apostel? Har jag inte sett JESUS vår HERRE? Är inte ni mitt verk i HERREN?

² Om jag för andra inte är apostel, är jag *det* dock för er. För sigillet på mitt apostolat är ni i HERREN.

³ Mitt försvar inför dem som bedömer mig är detta:

⁴ Har inte vi rättighet att äta och dricka?

⁵ Har inte vi rättighet att dra omkring *med* en syster *som* hustru, såsom även de övriga apostlarna och HERRENS bröder och Kefas?

⁶ Eller *är det* bara jag och Barnabas *som* inte har rättighet att inte arbeta?

⁷ Vem är någonsin soldat på egen sold? Vem planterar en vingård och äter inte dess frukt? Eller vem vallar en hjord och äter inte av hjordens mjölk?

⁸ Inte *är det* på en människas vis jag talar detta? Eller säger inte även lagen detta?

⁹ För i Mose lag är det skrivet: *Du ska inte binda för munnen på en ox som tröskar*. Inte *är det* oxarna GUD bryr sig om?

¹⁰ Eller visst *är det* för oss han säger *det*? *Det är* ju för oss det blev skrivet att den som plöjer bör plöja i hopp, och den som tröskar i hopp om att få del.

¹¹ Om vi för er har sått det andliga, *är det* för stort om vi från er ska skörda det köttsliga?

¹² Om andra har del i rättigheten till ert, inte vi *desto* mer? Men vi har inte använt denna rättighet. Nej, allt tål vi, för att inte sätta hinder för KRISTI evangelium.

¹³ Vet ni inte att de som arbetar *med* det sakrala äter [det *som kommer*] från templet? De som assisterar vid altaret *är* med *och* har del i altaret.

¹⁴ Så har också HERREN förordnat för dem som predikar evangeliet att leva av evangeliet.

¹⁵ Men jag har inte använt något av detta. Och jag har inte skrivit detta för att så ska ske hos mig. För *det är* bra för mig att hellre dö än att – min stolthet ska ingen göra tom.

¹⁶ För om jag evangeliserar, *är det* för mig ingen stolthet. För ett nödvång åligger mig, för

det är ve mig om jag inte evangeliserar!

¹⁷ För om jag frivilligt sysslar med detta har jag lön. Men om ofrivilligt, *är det* ett förvalterskap jag blivit anförtrodd.

¹⁸ Vad är då min lön? Att jag när jag evangeliserar *får* lägga *fram* evangeliet kostnadsfritt, så att *jag* inte begagnar min rättighet i evangeliet.

Allt för evangeliet

¹⁹ För jag är fri från alla, *men* har gjort mig själv till fasttjänare för alla för att vinna *desto* fler.

²⁰ Och jag har för judarna blivit som en jude för att vinna judar. För dem under lag som *en* under lag, *men* är själv inte under lag, för att vinna dem under lag.

²¹ För de laglösa som en laglös, *men* är inte laglös hos GUD utan inomlaglig hos KRISTUS, för att vinna de laglösa.

²² Jag har för de svaga blivit svag för att vinna de svaga. För alla har jag blivit allt, för att alls frälsa några.

²³ Och allt gör jag för evangeliet, för att bli samdelaktig i det.

²⁴ Vet ni inte att de som springer på arenan alla springer, men en får priset? Spring så att ni griper *det*.

²⁵ Men var och en som kämpar behärskar sig *i* allt: dessa nu för att få en förgänglig krans, men vi en oförgänglig.

²⁶ Jag springer därför som så *att målet* inte är otydligt. Jag boxas som så *att* jag inte pryglar luften.

²⁷ Nej, jag slår min kropp *blå* under ögat och gör *den* till fasttjänare, så att jag inte ska ha predikat för andra och själv bli oduglig.

10

Varnande exempel

¹ För jag vill inte att ni ska vara ovetande, syskon, att våra fäder var alla under molnet och gick alla genom havet,

² och alla döptes de in i Mose i molnet och havet.

³ Och alla åt de samma andliga mat,

⁴ och alla drack de samma andliga dryck. För de drack ur en andlig klippa som följde *efter*, och klippan var KRISTUS.

⁵ Men i de flesta av dem fann inte GUD behag, för de ströddes ut i ödemarken.

⁶ Och detta har blivit *varnande* förebilder för oss, för att vi inte *ska* vara begärare efter ont, så som också dessa hade begär.

⁷ Inte heller ska ni bli avgudadyrkare så som några av dem, såsom det är skrivet: *Folket satte sigföratt äta och dricka, och stod uppföratt leka.*

⁸ Inte heller ska vi begå otukt så som några av dem begick otukt, och på en *enda* dag föll tjugotretusen.

⁹ Inte heller ska vi pröva ut KRISTUS, så som några av dem prövade och av ormarna förgjordes.

¹⁰ Inte heller ska ni muttra, så som några av dem muttrade och förgjordes av utrotaren.

¹¹ Och detta har förebildligt inträffat för dessa, och det skrevs ner till förmaning för oss till vilka eonernas slut har nått fram.

¹² Därför ska den som tycker sig stå se till att han inte faller.

¹³ Ingen prövning har tagit er utom *vad som är* mänskligt. Och trofast *är* GUD som inte ska låta er provas utöver vad ni kan. Nej, han ska med prövningen också göra utgången så att *ni ska* kunna uthärda.

Herrens bord och avgudaoffer

¹⁴ Därför, mina älskade: fly från avgudadyrkan.

¹⁵ Som till kloka talar jag. Bedöm ni det jag säger.

¹⁶ Välsignelsens bägare som vi välsignar, är inte den delaktighet i KRISTI blod? Brödet som vi bryter, är inte det delaktighet i KRISTI kropp?

¹⁷ Eftersom *det är* ett *enda* bröd, är vi många en *enda* kropp. För alla får vi del av det enda brödet.

¹⁸ Se på Israel efter köttet. Är inte de som äter offren delaktiga i altaret?

¹⁹ Vad säger jag då? Att avgudaoffrat är något, eller att en avgud är något?

²⁰ Nej, *men* att det de slaktoffrar, slaktoffrar de åt demoner och inte åt GUD. Och jag vill inte att ni ska bli delaktiga i demonerna.

²¹ Ni kan inte dricka HERRENS bägare och demoners bägare. Ni kan inte ha del i HERRENS bord och i demoners bord.

²² Eller väcker vi svartsjuka hos HERREN? Inte är vi starkare än han?

Samvetets frihet

²³ Allt är tillåtet – men inte allt gagnar. Allt är tillåtet – men inte allt bygger upp.

²⁴ Ingen ska söka sitt eget, utan den andres.

²⁵ Allt som säljs på köttmarknaden ska ni äta utan att undersöka något för samvetets skull,

²⁶ för HERRENSärjorden och dess fullhet.

²⁷ Om någon inbjuder er av de otroende och ni vill gå, ät allt som sätts fram åt er utan att undersöka något för samvetets skull.

²⁸ Men om någon säger till er: "Detta är tempeloffrat", ät inte för dennes skull som informerade, och *för* samvetet.

²⁹ Och *med* samvetet menar jag inte det egna, utan den andres. Varför döms då min frihet av ett annat samvete?

³⁰ Om jag får del med tack, varför blir jag smäddad för det jag tackar för?

³¹ Om ni alltså äter eller dricker eller vad ni gör, gör allt till GUDS ära.

³² Var oanstötliga för både judar och greker och för GUDS församling,

³³ så som också jag *i* allt behagar alla och inte söker mitt eget gagn utan de mångas, för att de ska bli frälsta.

11

¹ Bli imitatorer av mig, liksom jag av KRISTUS.

Att täcka huvudet

² Men jag lovordar er för att ni *i* allt kommer ihåg mig, och så som jag överlämnat åt er behåller traditionerna.

³ Och jag vill att ni ska veta att varje mans huvud är KRISTUS, och en hustrus huvud *är* mannen, och KRISTI huvud *är* GUD.

⁴ Varje man som ber eller profeterar och har *något* på huvudet skämmer sitt huvud.

⁵ Men varje hustru som ber eller profeterar obetäckt på huvudet skämmer sitt huvud. För det är ett och detsamma som den rakade *äktenskapsbryterskan*.

⁶ För om en hustru inte täcker sig, må hon också klippa sig kort. Men om *det nu är* skamligt för en hustru att klippa sig kort eller raka *av* sig *håret* ska hon täcka sig.

⁷ För en man bör inte täcka huvudet, då han är GUDS avbild och ära. Men kvinnan är mannens ära.

⁸ För mannen är inte av kvinnan, utan kvinnan av mannen.

⁹ För inte heller skapades mannen för kvinnan, utan kvinnan för mannen.

¹⁰ Därför bör hustrun ha auktoritet på huvudet, för änglarnas skull.

¹¹ Men varken kvinnan *är* utan mannen eller mannen utan kvinnan i HERREN.

¹² För såsom kvinnan *kom* av mannen, så *kommer* också mannen genom kvinnan. Och allt *är* av GUD.

¹³ Döm bland er själva: är det anständigt att en hustru obetäckt ber till GUD?

¹⁴ Lär inte själva naturen er att om en man har långt hår är det en oheder för honom,

¹⁵ men om en kvinna har långt hår är det en ära för henne? För det långa håret har getts [henne] för ett täckelse.

¹⁶ Men om någon tänker sig vara trätgirig, har vi ingen sådan sedvänja. Inte heller GUDS församlingar.

Herrens måltid

¹⁷ Men när jag instruerar *om* detta lovordar jag inte. För ni kommer samman inte till det bättre, utan till det sämre.

¹⁸ För först: när ni kommer samman i församling, hör jag att det finns schismer bland er. Och *tillviss* del tror jag *så*.

¹⁹ För det måste också finnas fraktioner bland er, för att [också] de godkända ska bli uppenbara bland er.

²⁰ När ni alltså kommer samman tillsammans är det inte att äta Herrens måltid.

²¹ För var och en tar i förväg *sin* egen måltid under ätandet, och den ene hungrar och den andre är berusad.

²² Har ni då inga hem för att äta och dricka? Eller ringaktar ni GUDS församling och skämmer dem som inget har? Vad ska jag säga till er? Ska jag lovorda er? I detta lovordar jag inte.

²³ För jag har tagit emot från HERREN det jag också har överlämnat till er: att HERREN JESUS, i den natt i vilken han blev utlämnad, tog ett bröd

²⁴ och tackade och bröt och sade: "Detta är min kropp för er. Gör detta till min åminnelse."

²⁵ På samma sätt även bägaren, efter att *de* ätit måltiden, och han sade: "Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Gör detta, så ofta ni dricker, till min åminnelse."

²⁶ För så ofta ni äter detta bröd och dricker bägaren predikar ni HERRENS död fram tills han kommer.

²⁷ Därför blir den som äter brödet eller dricker HERRENS bågare ovärdigt straffskyldig till HERRENS kropp och blod.

²⁸ Och en människa ska bepröva sig själv och så äta av brödet och dricka av bågaren.

²⁹ För den som äter och dricker, äter och dricker en dom åt sig själv när han inte urskiljer kroppen.

³⁰ Därför *finns* bland er många svaga och kraftlösa, och åtskilliga har insomnat.

³¹ Men om vi hade urskilt oss själva skulle vi inte bli dömda.

³² Men när vi döms av HERREN fostras vi, för att inte med världen bli fördömda.

³³ Alltså, mina syskon: när ni kommer samman för att äta, vänta på varandra.

³⁴ Om någon hungrar ska han äta i hemmet, så att *det* inte *är* till dom ni kommer samman. Och det övriga ska jag när jag kommer förordna.

12

Andliga nådegåvor

¹ Men om det andliga, syskon, vill jag inte att ni ska vara ovetande.

² Ni vet att när ni var folkslag fördes ni bort till de ljudlösa avgudarna, hur ni än fördes.

³ Därför kungör jag för er att ingen som talar i GUDS Ande säger: "Anatema överJESUS", och ingen kan säga "JESUSärHERRE" utom i helig Ande.

⁴ Men *det* finns fördelningar av nådegåvor, men samma Ande.

⁵ Och *det* finns fördelningar av tjänster, och samme HERRE.

⁶ Och *det* finns fördelningar av verkningar, men samme GUD som verkar allt i alla.

⁷ Men åt var och en ges Andens framträdande till gagn.

⁸ För åt den ene ges genom Anden ett ord av vishet, och åt en annan ett ord av kunskap efter samma Ande.

⁹ Åt en annan tro i samma Ande, och åt en annan nådegåvor av helanden i den enda Anden.

¹⁰ Och åt en annan kraftgärningars verkningar, [och] åt en annan profetia, [och] åt en annan urskillning av andar. Åt en annan slakten av tungor, och åt en annan tolkning av tungor.

¹¹ Men allt detta verkar den enda och samma Anden, som själv fördelar åt var och en så som den önskar.

¹² För liksom kroppen är en och har många lemmar, men kroppens alla lemmar som är många är en kropp, så även KRISTUS.

¹³ För i en Ande har vi alla också döpts in i en kropp, om så judar eller greker eller fasttjänare eller fria, och alla har vi fått en Ande att dricka.

¹⁴ Och kroppen är ju inte en *enda* lem utan många.

¹⁵ Om foten säger: "Eftersom jag inte är hand, är jag inte av kroppen", är den inte för det inte av kroppen.

¹⁶ Och om örat säger: "Eftersom jag inte är öga, är jag inte av kroppen", är det inte för det inte av kroppen.

¹⁷ Om hela kroppen *är* öga, *var är* hörandet? Om hela *är* hörande, *var är* luktsinnet?

18 Men nu har GUD satt lemmarna, var och en av dem, i kroppen så som han ville.

19 Och om allt var en *enda* lem, var *är* kroppen?

20 Men nu *är det* många lemmar och en kropp.

21 Och ögat kan inte säga till handen: "Jag har inget behov av dig", eller åter huvudet till fötterna: "Jag har inget behov av er."

22 Nej, *så* mycket mer är de lemmar i kroppen som tycks vara svagare nödvändiga.

23 Och de som tycks vara mer ohedrade i kroppen, dessa höljer vi med *så* mycket mer heder. Och våra oanständiga har *så* mycket mer anständighet,

24 men våra anständiga har inte behov.

Men GUD har hopfogat kroppen och gett mycket mer heder åt den som saknar,

25 för att det inte ska vara schism i kroppen utan *att* lemmarna ska bekymra sig detsamma för varandra.

26 Om så en lem lider, *är* alla lemmarna med *och* lider. Om så en lem blir ärad, *är* alla lemmarna med *och* gläder sig.

27 Men ni är KRISTI kropp och lemmar var för sig.

28 Och några har GUD satt i församlingen först *till* apostlar, *för det* andra *till* profeter, *för det* tredje *till* lärare, sedan kraftgärningar, sedan nådegåvor av helanden, hjälpenden, styrningar, slakten av tungor.

29 Inte *är* alla apostlar? Inte *är* alla profeter? Inte *är* alla lärare? Inte *gör* alla kraftgärningar?

³⁰ Inte har alla nådegåvor av helanden? Inte talar alla med tungor? Inte uttolkar alla?

³¹ Men var nitiska efter de nådegåvor *som* är större.

Och en ännu *mer* utomordentlig väg visar jag er:

13

Kärlekens väg

¹ Om jag talar med människornas tungor och änglarnas, men inte har kärlek, har jag blivit ekande brons eller en skrällande cymbal.

² Och om jag har profetia och förstår alla mysterierna och all kunskapen, och om jag har all tron för att flytta berg men inte har kärlek, är jag ingenting.

³ Och om jag utspisar allt som är mitt, och om jag utlämnar min kropp för att stoltsera men inte har kärlek, får jag ingen nytta.

⁴ Kärleken är tålmodig. Snäll är kärleken. Den är inte avundsam, [kärleken] skrävlar inte, är inte upplåst,

⁵ agerar inte oanständigt, söker inte sitt, eggas inte upp, räknar inte det onda.

⁶ Den gläder sig inte över orätten men gläds med sanningen.

⁷ Allt tål den. Allt tror den. Allt hoppas den. I allt håller den ut.

⁸ Kärleken faller aldrig. Men om så profetior, ska de upphävas. Om så tungor, ska de sluta. Om så kunskap, ska den upphävas.

⁹ För till en del förstår vi och till en del profeterar vi,

¹⁰ men när det fullkomliga kommer ska det *som är* till en del upphävas.

¹¹ När jag var ett småbarn talade jag som ett småbarn, tänkte som ett småbarn, räknade som ett småbarn. När jag blivit man, har jag upphävt det *som hör* till småbarnet.

¹² För vi ser nu genom en spegel i en gåta, men då ansikte mot ansikte. Nu förstår jag till en del, men då ska jag känna *helt*, så som jag också *helt* blivit känd.

¹³ Och nu består tro, hopp, kärlek, dessa tre. Och störst av dessa *är* kärleken.

14

Profetia och tungor

¹ Jaga efter kärleken, men var *också* nitiska efter det andliga, helst att ni ska profetera.

² För den som talar med en tunga talar inte till människor utan till Gud. För ingen lyssnar, utan i Ande talar han mysterier.

³ Men den som profeterar talar till människor, uppbyggelse och tröst och uppmuntran.

⁴ Den som talar med en tunga bygger upp sig själv. Men den som profeterar bygger upp en församling.

⁵ Och jag vill att ni alla talar med tungor, men hellre att ni profeterar. Och större *är* den som profeterar än den som talar med tungor, om inte han uttolkar så att församlingen får uppbyggelse.

⁶ Men nu, syskon: om jag kommer till er och talar med tungor, vad nytta kommer jag att göra för er, om jag inte talar till er antingen med

uppenbarelse eller med kunskap eller med profetia eller [med] undervisning?

⁷ Även det själlösa som ger ljud, om så flöjt eller harpa: om det inte ger en skillnad i tonerna, hur ska det förstås *vad* som flöjtas eller harpas?

⁸ För dessutom: om en basun ger ett otydligt ljud, vem förbereder sig för krig?

⁹ Så även ni med tungan. Om *det* inte är ett distinkt ord ni ger, hur ska det förstås *vad* som talas? För ni blir talande *ut* i luften.

¹⁰ Så många släkten av ljud måhända finns i världen, och inget är ljudlöst.

¹¹ Om jag nu inte förstår innebörden i ljudet blir jag en barbar för den som talar, och den som talar en barbar för mig.

¹² Så även ni. Då ni är nitiska efter andar, sök *dem* till församlingens uppbyggelse så att ni har överflöd.

Tungor måste uttolkas

¹³ Därför ska den som talar med en tunga be att han må uttolka.

¹⁴ [För] om jag ber med en tunga ber min ande, men mitt förnuft är utan frukt.

¹⁵ Hur är det då? Jag ska be med anden, men jag ska be även med förnuftet. Jag ska lovsjunga med anden, men jag ska lovsjunga även med förnuftet.

¹⁶ Annars, om du välsignar i Ande: den som uppfyller den oinvigdes plats, hur ska han säga Amen till din tacksägelse då han nu inte förstår vad du säger?

¹⁷ För du tackar bra, men den andre blir inte uppbyggd.

¹⁸ Jag tackar GUD, mer än er alla talar jag med tungor.

¹⁹ Men i församling vill jag *hellre* tala fem ord med mitt förnuft, för att också underrätta andra, än myriader ord med en tunga.

Ett tecken för de otroende

²⁰ Syskon, var inte barn till tänkandet. Nej, gentemot ondskan ska ni vara småbarn, men till tänkandet ska ni vara fullvuxna.

²¹ I lagen är det skrivet att:

Genom annanspråkiga och genom andras läppar ska jag tala till detta folk, och inte ens så ska de lyssna till mig, säger HERREN.

²² Alltså är tungorna till ett tecken inte för de troende, utan för de otroende. Men profetian *är* inte för de otroende utan för de troende.

²³ Om nu hela församlingen kommer samman tillsammans och alla talar med tungor, och *det* kommer in oinvigda eller otroende, ska de inte säga att ni är galna?

²⁴ Men om alla profeterar och *det* kommer in en otroende eller oinvigd blir han avslöjad av alla, bedömd av alla,

²⁵ det fördolda i hans hjärta blir uppenbart. Och så ska han falla *ner* på *sitt* ansikte och tillbe GUD och meddela att: "Verkligen, GUD finns i er!"

Ordningen vid gudstjänsten

²⁶ Hur är det då, syskon? När ni kommer samman: var och en har en psalm, har en undervisning, har en uppenbarelse, har en

tunga, har en tolkning. Allt ska ske till uppbyggelse.

²⁷ Om så någon talar med en tunga: två åt gången eller *som* mest tre. Och var för sig, och en ska uttolka.

²⁸ Men om det inte finns tolk, ska han tiga i församling och tala för sig själv och för GUD.

²⁹ Och två eller tre profeter ska tala, och de andra ska urskilja.

³⁰ Men om det uppenbaras för en annan som sitter ska den förste tiga.

³¹ För ni kan *en* efter en alla profetera, så att alla lär sig och alla blir uppmuntrade.

³² Och profeters andar underordnar sig profeter.

³³ För GUD är inte av orolighet, utan av frid.

Som i alla de heligas församlingar

³⁴ ska kvinnorna i församlingarna tiga. För det tillåts dem inte att tala, utan de ska underordna sig, liksom även lagen säger.

³⁵ Men om *det är* något de vill få reda på, ska de i hemmet fråga *sina* egna män. För det är skamligt för en kvinna att tala i församling.

³⁶ Eller *är det* från er GUDS ord har gått ut? Eller bara till er det nått fram?

³⁷ Om någon tycker sig vara profet eller andlig ska han erkänna det jag skriver till er, att det är HERRENS bud.

³⁸ Men om någon inte erkänner, är han inte erkänd.

³⁹ Alltså, [mina] syskon: var nitiska att profetera, och det att tala med tungor ska ni inte hindra.

⁴⁰ Men allt ska ske anständigt och efter ordning.

15

Kristi uppståndelse

- ¹ Men jag kungör för er, syskon, det evangelium som jag evangeliserade för er: som ni också tog emot, i vilket ni också står fasta, ² genom vilket ni också blir frälsta, med ett ord jag evangeliserade för er – om ni håller fast. Annars, om inte, *var det* i onödan ni kom till tro. ³ För jag överlämnade till er, som *det* första, vad jag också har tagit emot: att KRISTUS dog för våra synder enligt Skrifterna, ⁴ och att han begravdes, och att han blivit uppväckt den tredje dagen enligt Skrifterna, ⁵ och att han visade sig för Kefas, sedan för de tolv. ⁶ Sedan visade han sig för över femhundra syskon på en gång, av vilka de flesta är kvar fram till nu, men några har insomnat. ⁷ Sedan visade han sig för Jakob, sedan för alla apostlarna. ⁸ Och sist av alla, som för den ofullgångne, visade han sig också för mig. ⁹ För jag är den minste av apostlarna, som inte är förtjänt att kallas apostel eftersom jag har förföljt GUDS församling. ¹⁰ Men genom GUDS nåd är jag vad jag är. Och hans nåd mot mig har inte blivit tom, utan ännu mer än dem alla har jag slitit – men inte jag, utan GUDS nåd med mig.

¹¹ Antingen nu jag eller dessa, *är det* så vi förkunnar och så ni har kommit till tro.

De dödas uppståndelse

¹² Men om KRISTUS blir förkunnad att han uppväckts från *de* döda, hur *kan* några bland er säga att dödas uppståndelse inte finns?

¹³ Men om dödas uppståndelse inte finns, har inte heller KRISTUS blivit uppväckt.

¹⁴ Och om KRISTUS inte blivit uppväckt, tom *är* då [både] vår förkunnelse och tom också er tro.

¹⁵ Och vi befinns också *vara* falska vittnen om GUD, eftersom vi har vittnat mot GUD att han har uppväckt KRISTUS – som han inte har uppväckt, om nu då döda inte uppväcks.

¹⁶ För om döda inte uppväcks har inte heller KRISTUS blivit uppväckt.

¹⁷ Men om KRISTUS inte blivit uppväckt: fåfänglig *är* er tro, ännu är ni *kvar* i era synder,

¹⁸ då är också de som insomnat i KRISTUS förlorade.

¹⁹ Om *det* bara *är* i detta livet vi har satt hopp till KRISTUS, är vi ynkeligast av alla människor.

²⁰ Men nu har KRISTUS uppväckts från *de* döda, som en förstling av de insomnade.

²¹ För då nu döden *kom* genom en människa, *kom* också *de* dödas uppståndelse genom en människa.

²² För såsom i Adam alla dör, så ska också i KRISTUS alla levandegöras.

²³ Men var och en i *sin* egen ordning: som förstling KRISTUS, sedan de som tillhör KRISTUS vid hans ankomst.

²⁴ Sedan *kommer* slutet, när han överlämnar riket åt GUD och Fadern, när han har upphävt varje furstlighet och varje auktoritet och makt.

²⁵ För han måste regera fram tills han lagt alla fienderna under sina fötter.

²⁶ Som sista fiende upphävs döden,

²⁷ för *allt har han underordnat under hans fötter*. Men när han säger att allt är underordnat, är det tydligt att *det är* utom honom som har underordnat allt under honom.

²⁸ Och när allt har underordnats honom, då ska [också] Sonen själv underordna sig honom som har underordnat allt under honom, så att GUD är allt i alla.

²⁹ Annars, vad ska de göra som döper sig för de döda? Om döda alls inte uppväcks, varför döper de sig ens för deras skull?

³⁰ Varför är också vi i fara varje stund?

³¹ Varje dag dör jag, vid stoltheten över er, [syskon,] som jag har i KRISTUSJESUS vår HERRE.

³² Om *det bara var* på en människas vis jag stred mot vilddjur i Efesos, vad *var* nyttan för mig? Om döda inte uppväcks, *låt oss äta och dricka, för imorgon dör vi*.

³³ Förvill er inte. Snälla seder fördärvas av dåliga umgängen.

³⁴ Nyktra till rättfärdigt och synda inte! För några har okunskap om GUD. Till genans för er talar jag.

Uppståndelsekroppen

³⁵ Men någon kommer att säga: Hur uppväcks de döda? Och med vilken kropp kommer de?

³⁶ Vettlöse! Det du sår blir inte levandegjort om det inte dör.

³⁷ Och det du sår, *det är* inte den kropp som ska bli du sår utan ett naket korn, måhända av vete eller något av de övriga.

³⁸ Men GUD ger det en kropp så som han ville, och åt vart och ett av fröna *sin* egen kropp.

³⁹ Allt kött *är* inte samma kött, utan ett *är* människors, och ett annat *är* boskaps kött, och ett annat *är* bevingades kött, och ett annat *är* fiskars.

⁴⁰ *Det finns* både himmelska kroppar och jordiska kroppar. Och en *är* de himmelskas härlighet, och en annan de jordiskas.

⁴¹ En härlighet *är* solens, och en annan härlighet månens, och en annan härlighet stjärnornas. För stjärna från stjärna skiljer sig i härlighet.

⁴² Så *är* också de dödas uppståndelse. Det sås i förgängelse, det uppväcks i oförgänglighet.

⁴³ Det sås i oheder, det uppväcks i härlighet. Det sås i svaghet, det uppväcks i kraft.

⁴⁴ Det sås en själisk kropp, det uppväcks en andlig kropp. Om det finns en själisk kropp, finns också en andlig.

⁴⁵ Så är det också skrivet: *Den första människan Adam blev till en levande själ* – den siste Adam till en levandegörande Ande.

⁴⁶ Men först *är* inte det andliga, utan det själiska. Sedan det andliga.

⁴⁷ Den första människan *var* från jorden, av stoft. Den andra människan *var* från himlen.

⁴⁸ Så som han av stoft, sådana *är* också de av stoft. Och så som den himmelske, sådana *är* också de himmelska.

⁴⁹ Och så som vi har burit avbilden av honom av stoft, ska vi också bära avbilden av den himmelske.

⁵⁰ Men detta säger jag, syskon, att kött och blod inte kan ärva GUDS rike. Inte heller ärver förgängelsen oförgängligheten.

⁵¹ Se: ett mysterium säger jag er. Alla ska vi inte insomna, men alla ska vi förändras:

⁵² i ett odelbart *nu*, i ett ögonblink, vid den sista basunen. För den ska basunera, och de döda ska uppväckas oförgängliga och vi ska förändras.

⁵³ För detta förgängliga måste iklä sig oförgänglighet, och detta dödliga iklä sig odödlighet.

⁵⁴ Och när detta förgängliga har iklätts oförgänglighet och detta dödliga iklätts odödlighet, då ska ske ordet *som är skrivet*:

Uppslukad är döden i seger.

⁵⁵ *Var, död, ärdin seger?*

Var, död, ärdin udd?

⁵⁶ För dödens udd är synden, och syndens makt är lagen.

⁵⁷ Men GUDvare tack, som ger oss segern genom vår HERREJESUSKRISTUS!

⁵⁸ Därför, mina älskade syskon: bli grundfasta, orubbliga, alltid överflödande i HERRENS verk, då ni vet att er möda inte är tom i HERREN.

16

Insamlingen till de heliga

¹ Men om insamlingen till de heliga: såsom jag förordnat för församlingarna i Galatien, så ska också ni göra.

² Varje första *dag* i veckan ska var och en av er hos sig själv lägga *undan* och spara ihop vad han har välgång till, så att inte när jag kommer, då sker insamlingar.

³ Och när jag kommer dit: dem som ni har godkänt, dessa ska jag med brev skicka att bära iväg er nåd till Jerusalem.

⁴ Och om det är värt att även jag far, kommer de att fara med mig.

Apostelns resplaner

⁵ Men jag ska komma till er när jag har gått genom Makedonien. För genom Makedonien går jag,

⁶ och hos er ska jag måhända bli kvar eller *till* och *med* övervintra, så att ni får hjälpa mig iväg vart jag än går.

⁷ För jag vill inte se er nu på vägen förbi, för jag hoppas bli kvar en tid hos er, om HERREN tillåter.

⁸ Men jag ska bli kvar i Efesos fram till pingsten.

⁹ För en dörr har öppnats för mig, stor och verksam, och många motståndare.

¹⁰ Men om Timotheos kommer, se till att han kan vara utan fruktan hos er. För han utför HERRENS verk såsom också jag.

¹¹ Ingen ska alltså förakta honom. Men hjälp honom iväg i frid så att han kommer till mig, för jag väntar på honom med syskonen.

¹² Men gällande brodern Apollos har jag uppmanat honom mycket att komma till er med syskonen. Och det fanns alls ingen vilja att

komma nu, utan han ska komma när han får tillfälle.

Uppmaningar

¹³ Var vakna. Stå *fasta* i tron. Var manliga, var starka.

¹⁴ Allt ert ska ske i kärlek.

¹⁵ Men jag uppmanar er syskon: Ni känner Stefanus hus, att det är Achaia's förstling och *att* de har inordnat sig själva till tjänst för de heliga?

¹⁶ Att också ni ska underordna er sådana, och under var och en som samverkar och sliter.

¹⁷ Men jag är glad över närvaron av Stefanus och Fortunatus och Achaikos, för avsaknaden av er har dessa uppfyllt.

¹⁸ För de har gett ro åt min ande och er. Erkänn nu sådana.

Sluthälsningar

¹⁹ Hälsar er *gör* församlingarna i Asien. Hälsar er i HERREN mycket *gör* Aquila och Prisca, med församlingen i deras hus.

²⁰ Hälsar er *gör* alla syskonen. Hälsa varandra med en helig kyss.

²¹ Hälsningen med min hand: från Paulus.

²² Om någon inte har HERREN kär ska han vara anatema. *Marana tha!*

²³ HERRENJESU nåd *vare* med er.

²⁴ Min kärlek *är* med er alla i KRISTUSJESUS.

Svenska Standardbibeln
Portions of the Holy Bible in Swedish, Svenska
Standardbibeln translation

Copyright © 2025 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Language: (Swedish)

Kommentarer om denna bibelöversättning kan riktas till
oversattning@standardbibeln.se.

2026-09-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Sep 2026 from source files
dated 7 Sep 2026

dc369788-4b68-5669-b6c8-a721cf25da1b